

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Tjenestemændene og Kommunevalget

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1937

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Tjenestemændene

og

Kommunevalget

Udgivet af det Radikale Tjenestemandsudvalg.

Da vi Tjenestemænd i højere Grad end de fleste andre Befolkningsklasser er underkastet Svingninger i de politiske Magtforhold, og da det har vist sig, at vore faglige Organisationer — tildels af politiske Grunde — ikke altid er i Stand til at løse Opgaverne paa tilfredsstillende Maade, er det naturligt, at vi, saafremt vi ønsker at være medbestemmende, naar der skal træffes Afgørelser i Tjenestemandsspørgsmaal, støtter det Parti, der altid har staaet og stadig staar os nærmest baade i almindelige Samfundsspørgsmaal og i Anliggender, der har Betydning for os som Tjenestemænd, nemlig: *Det radikale Parti*.

1909.

I 1909 gennemførtes af det *radikale* Ministerium Zahle administrativt Tjenestemændenes Forhandlingsret.

DEN STORE LØNREFORM 1919.

I 1919 gennemførtes af den radikale Regering den store Lønreform:

Ensartede Lønningsregler for ensartet Arbejde.

Ligeløn for Mænd og Kvinder.

Lovfæstet Forhandlingsret.

Denne Reform betød maalt i Penge *61 Millioner Kroner* aarlig.

Københavns Kommune fulgte i 1919 den radikale Regering og gennemførte en tilsvarende Lønreform for sine Tjenestemænd.

MADSEN-MYGDALS KNIV.

Men allerede i 1920, da Venstre og Konservative var kommet til Magten og straks benyttede denne til at svinge Nedskeringskniven over Statens Tjenestemænd, fulgte Københavns Kommune, under rent socialdemokratisk Flertal, Reaktionens ublu Nedskeringskrav. I 1924 stilledes fra Magistratens Side endog *yderligere* Krav om Reduktion af de kommunale Tjenestemandslønninger.

Da Forslaget mødte afgjort Modstand fra *radikal* Side, blev det taget tilbage og ikke senere fremsat.

1924.

Efter Ministeriet Staunings Tiltræden i 1924 gennemførtes en Lønforbedring paa ca. 11 Mill. Kroner, dog med Bibeholdelse af den af Venstre og Konservative gennemførte *Forskelsløn*, der var en Nødvendighed for Forslagets Gennemførelse med det daværende Landstingsflertal.

KOMMUNAL FORSKELSLØN.

I Københavns Kommune blev en tilsvarende Forbedring af Tjenestemandslønningerne foreslaaet i 1925. Ogsaa her, *hvor man dog ikke havde et reaktionært Landsting*, blev Forskelslønnen bibeholdt.

Fra radikal Side vendte man sig skarpt mod dette Brud paa Ligelønsprincipet, som var Hovedhjørnestenen i Lønreformen af 1919. Den radikale Gruppes Ordfører udtalte: »Min Gruppe vil stemme for dette Forslag, fordi der heri ligger en Lønforbedring, men vi biliger ikke dets Princip.«

I Spørgsmaalet Kvindernes og de ugifte Mænds Stilling stod Socialdemokraterne her Side om Side med Konservative og Venstre.

MYGDAL IGEN.

I 1926 dannedes Ministeriet Madsen-Mygdal. Denne Venstre-regering satte straks ind med Krav om store Nedskæringer af Tjenestemandslønningerne og de sociale Udgifter. Paa Rigsdagen bekæmpede Socialdemokraterne og de Radikale af al Evne Nedskæringen, men de konservative Partier sikrede Forslagets Gennemførelse.

Men trods Socialdemokraterne paa Rigsdagen voldsomt havde bekæmpet Nedskæringen, stod allerede 3 Dage efter den socialdemokratiske Borgmester H e d e b o l i Borgerrepræsentationen og forelagde et tilsvarende Forslag om Nedskæring af Kommunens Tjenestemænd.

Tidspunktet for Forslagets Fremsættelse viste klart, at der maatte være ført hemmelige Forhandlinger mellem Venstre-regeringen og det socialdemokratiske Styre paa Raadhuset.

Socialdemokraternes forskellige Holdning blev ogsaa bekræftet af Venstres Ordfører paa Rigsdagen Hr. H a g b a r d B e r g.

LILLIE.

Den radikale Ordfører i Borgerrepræsentationen Hr. R i c h. L i l l i e foreslog at lade Sagen gaa i Udvalg, for ved Forhandling med Tjenestemandorganisationerne at tage Brodden af Nedskæringen.

Fordi Staten havde begaaet en Uretfærdighed, navnlig mod de yngre og ugifte, behøvede Kommunen ikke at gøre det samme.

Socialdemokraterne afviste det radikale Forslag, og med Støtte af de Konservative gennemførtes Nedskæringen.

LØNARBEJDERNE FIK LØNFORBEDRING — MEN TJENESTEMÆNDENE —?

I 1930 gennemførtes en betydelig Lønforbedring for Kommunens Lønarbejdere. Tjenestemændene havde haabet paa en tilsvarende Forbedring, men blev afvist under Henvisning til, at Statens Tjenestemænd først skulde have en Lønreform, som man vilde afvente.

Den Lønreform, som blev Lov d. 31. Marts 1931, byggede i højere Grad end Loven af 1919 paa Avancementsprincippet og betød en Forbedring væsentlig for de højere Tjenestemandsgupper. For de lavere lønnede Tjenestemænd betød Loven en delvis Tilbageføring til Vilkaarene før 1919 under Venstregeringer. De Forbedringer, den radikale Regering i 1919 havde skaffet de lavere lønnede, var til Dels gaet tabt. Det var dog vanskeligt at bringe nogen Ændring heri, idet de Tjenestemænd, det gik ud over, tilhørte Organisationer, der væsentligt ledes i Tilknytning til det socialdemokratiske Parti, og disse Organisationers øverste Ledere havde godkendt Forslaget.

DET BERØMTE FÆLLESUDVALG.

Københavns Kommune kunde nu ikke udskyde Spørgsmaalet længere, og d. 30. April 1931 nedsattes det saakaldte Fællesudvalg.

Efter nogle Forhandlinger, der nærmest havde Karakteren af Skinforhandlinger, enedes Socialdemokraterne og de Konservative om at indstille Forhandlingerne.

Den radikale Repræsentant Hr. R i c h. L i l l i e stemte imod under Henvisning til, at Fællesudvalgets Arbejde kunde fortsættes og tilrettelægges saaledes, at Lønreformen kunde træde i Kraft, naar Tiden muliggjorde dette.

Senere rejstes gentagne Gange fra de kommunale Tjenestemandsgenerationer Krav om en Lønreform under Henvisning til, at de stadig lønnedes efter den

Madsen-Mygdalske Nedskæringslov, og den radikale Gruppe stillede ved hver Budgetbehandling Forslag om at lade Fællesudvalget genoptage sit Arbejde, men alt forgæves!

STATSTJENESTEMÆNDENES FRIVILLIGE AFKALD PAA 1 PORTION REGULERING.

I 1934 fik Finansminister H. P. Hansen Organisationernes Tilslutning til kun at tildele Statstjenestemændene een Portion Forhøjelse af Reguleringstillæget for 1934/35 i Stedet for det fulde Beløb, som Pristallet berettigede til.

Borgmester H e d e b o l søgte at opnaa en lignende Ordning med Kommunens Tjenestemænd, men uden Resultat, og han udbad sig derfor d. 31. Marts Borgerrepræsentationens Godkendelse af sit Synspunkt for herigennem at lægge øget Pres paa Tjenestemandorganisationerne til at indgaa paa samme Afkortning af Lønnen som Statstjenestemændene. Da alle Partier, undtagen Socialdemokraterne, nægtede at godkende dette, opnaaede Tjenestemændene imidlertid, hvad der retmæssig tilkom dem.

DEN RADIKALE GRUPPE VIL HAVE FÆLLESUDVALGET I GANG IGEN.

Den radikale Gruppe, der altid har været en Modstander af, at Københavns Kommune fulgte med i den berygtede Nedskæringspolitik, ligesom den har stemt imod, at Fællesudvalget indstillede sit Arbejde, har ogsaa ved de aarlige Normeringsforslag fremhævet, at disse var uden væsentlig Betydning for de lavere lønede.

LANNUNG.

Ved Normeringsforslagets Behandling d. 21. Marts 1935 udtalte den radikale Gruppeordfører Hr. *Lannung* bl. a.:

»Der finder imidlertid ved de aarlige Normeringsforslag en stadig Revision Sted af Lønvedtægterne for de højere Tjenestemænd, en Revision som vi med Glæde under dem, gennem disse Omnormering fra en lavere til en højere Lønklasse. Men denne faktiske Lønrevision følges ikke af nogen som helst Revision af Lønvedtægterne for de lavere Tjenestemænd, for hvem Arbejde, Ansvar og Kvalifikation for manges Vedkommende ligger ganske anderledes end i 1919.

Det gælder f. Eks. Sporvejtjenestemændene, og især Vognstyrerne, som jo nu har et langt mere ansvarsfuldt og et langt mere krævende Arbejde end i 1919. Her vilde en Omvurdering efter vor Opfattelse være paa sin Plads, under Hensyn til hele den Udvikling der er sket.

De store Tjenestemandsklasser — Sporvejtjenestemænd, Politi, Brandmænd o. s. v. — har ikke været Genstand for en saadan Vurdering siden Lønningsloven af 1919, og jeg lyser paa min Gruppes Vegne efter en retfærdig Omvurdering for disse Klassers Vedkommende, og jeg lyser efter det paa-gældende Udvalg — det var paa Tide, vi tog fat paa et Arbejde i den Henseende.«

Udover Funktionærgrupperne findes der ogsaa en Række Tjenestemænd, for hvem ligeledes stigende Krav til Ansvar og Kvalifikation gør en Omvurdering nødvendig.

LÆRERNE.

Vi finder det f. Eks. urimeligt, at *Lærerne* under Københavns Kommune er ringere aflønnede end deres Kol-

leger paa Frederiksberg og i Gentofte, naar man oven i Købet tager i Betragtning, at der i de københavnske Skoler stilles langt større Krav til Lærernes sociale Forstaaelse.

Vi ønsker at udbygge Forstaaelsen af Lærernes Arbejde og at skabe dem saadanne *Arbejdsvilkaar*, at Disciplinen i Skolerne kan opretholdes.

I Betænkning over Forslag til Kommunens Budget for 1936-37 stiller den radikale Gruppe følgende Forslag:

»I Betragtning af, at Udviklingen siden 1919 i høj Grad retfærdiggør en Omvurdering af store Tjenestemandsgruppers Forhold, navnlig under Hensyn til det mere krævende Arbejde og større Ansvar, der paahviler disse, og ligeledes i Betragtning af, at de aarlige Normeringsforslag i ikke ringe Omfang betyder en Forbedring af de højere lønede Tjenestemænds Forhold, foreslaar samme Mindretal, at Magistraten opfordres til at lade Fællesudvalget angaaende Tjenestemændenes Forhold genoptage Arbejdet.«

OMSLAGET KOM FØR VALGET!

Denne Holdning fra den radikale Gruppes Side bevirkede et fuldstændigt Omslag. I Krese, der tidligere havde været kølige overfor Kravet, sluttede man sig nu til det, og Magistraten saa sig derfor i Januar 1937 nødsaget til at lade Fællesudvalget genoptage Arbejdet.

De samvirkende Fagforbund, der hidtil ikke havde ydet Støtte til Fremme af de kommunale Tjenestemænds Krav stillede sig derefter bag Lønkravet.

Aarsagen til den afvisende Holdning, der fra de samvirkende Fagforbunds Side tidligere var vist Tjenestemændene, maa søges i den Kendsgerning, at denne Organisations Formand og Næstformand som Medlemmer af den socialdemokratiske Gruppe i Borgerrepræsenta-

tionen var gaaet ind for Bibeholdelse af den Lønpolitik, der har bevirket, at Københavns Kommune nu paa 9' Aar lønner sine Tjenestemænd efter de Madsen-Mygdalske Nedskæringsregler.

Vi slutter nu denne paa historiske Kendsgerninger opbyggede Fremstilling af Forholdet mellem Københavns Kommune og dens Tjenestemænd.

Vi har ikke i det ovenstaaende beskæftiget os meget med den Konservative Gruppe i Borgerrepræsentationen, men det maa vist komme af, at de Konservative heller ikke har beskæftiget sig meget med Tjenestemændene — vi erindrer kun saadanne Forslag som Forslaget om forskudt Arbejdstid og Aftrapning i Tjenestetid. Disse Ting vilde betyde en Forringelse for Tjenestemændene paa nogle Mill. Kr. aarlig.

9. MARTS 1937.

Der kan herefter ikke for nogen københavnsk Tjenestemand være Tvivl om, at han paa Valgdagen den 9' Marts giver øget Styrke til den *radikale* Gruppe, der altid har været hans Fortaler i Borgerraadet.

Enhver københavnsk Tjenestemand — Kvinde som Mand — stemmer paa den Radikale Liste:

LISTE B.

Det radikale Tjenestemandsudvalg.

Den radikale Gruppe er Flertallets demokratiske Samvittighed.

Den radikale Gruppe har gentagne Gange slaaet til Lyd for en gennemgribende Forbedring af Kontoristers og Assistenters Avancements- og Lønforhold.

Trods 20-aarigt socialdemokratisk Flertal gælder den Madsen-Mygdalske Nedskæringslov endnu i 1937 for de københavnske Tjenestemænd.

Den konservative Gruppe har aldrig opløftet en Røst til Fordel for Tjenestemændene.

Den radikale Gruppe kræver mere Plan indenfor den kommunale Administration.

En Tjenestemand i København arbejder med Forhold af 1937 — men lønnes ringere end i 1919.

derfor

**stemmer vi radikalt den 9. Marts
og sætter \times ved**

Liste B

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk